

Risaleyi okuyan ve ona inanan hemen hemen her insan, risalenin hatasız ve kusursuz olduğunu söyler. Gerçekten böyle bir şey var mı eğer varsa neye dayanarak bunu söyleye biliriz?

"Risaleler gerek lafız , gerekse muhtevâ itibâriyle kusursuzdur" şeklinde bir iddia ne Bediüzzaman'ın eserlerinde ve ne hatıralarında mevcut değildir. Tam aksine olarak Bediüzzaman, bir çok eserinin giriş kısmında okuyucudan muhtemel yanlışlardan özür mâhiyetinde ifâdeleri kullanır. Ayrıca yanlış veya iknâ edici bulmadıkları yazılar için de kolaylıkla reddedebileceklerini şu ifâdeleri ile dile getirir:

"Benim sözümü de, ben söylediğim için hüsn-ü zan edip tamamını kabul etmeyiniz. Belki ben de müfsidim. Veya bilmediğim halde ifsâd ediyorum. Öyleyse, her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermeyiniz. İşte, size söylediğim sözler hayalin elinde kalsın, mihenge vurunuz. Eğer altın çıktıysa kalbde saklayınız. Bakır çıktıysa, çok gıybeti üstüne ve bedduayı arkasına takınız, bana reddediniz, gönderiniz."(1)

Ayrıca, Yirmi Altıncı Lem'a olan İhtiyarlar Risalesi'nin başında şöyle geçmektedir:

"İhtiyarlara ait bu Lem'a, üç dört cihetle hüsn-ü ifâdeyi muhafaza edememiş."

"Birincisi: Sergüzeşt-i hayatıma ait olduğu için, o zamanlara hayalen gidip o hâlette yazıldığından, ifâde, intizamını muhâfaza edemedi."

"İkincisi: Sabah namazından sonra, gayet yorgunluk hissettiğim bir zamanda, hem sür'ate mecburiyet tahtında yazıldığından, ifâdede müşevveşiyet düşmüş."

"Üçüncüsü: Yanımda dâim yazacak bulunmadığından, yanımda bulunan kâtibin de Risale-i Nur'a ait dört beş vazifesi olmakla tashihatına tam vakit bulamadığımızdan intizamsız kaldı."

"Dördüncüsü: Te'lifin akabinde ikimiz de yorgun olarak, mânâyı dikkatle düşünmeyerek, gayet sathî bir tashihle iktifâ edildiğinden, tarz-ı ifâdede elbette kusurlar bulunacak. Âlicenap ihtiyarlardan, ifâdedeki kusurlarıma nazar-ı müsâmaha ile bakmak ve Rahmet-i

İlâhi'ye boş olarak döndürmediği mübarek ihtiyarlar ellerini dergâh-ı İlâhiyeye açtıkları vakit, bizi de dualarında dahil etsinler."(2)

Daha bunun gibi onlarca ifâde gösterebiliriz. Ancak kim ve ne adına olursa olsun, Risaleleri kuru bir taassupla korumaya çalışanların yaklaşımı, bu eserlere ve hizmete mal edilmemelidir. Kusur, bu tavrı sergileyen şahıslara aittir. Diğer taraftan, Risalelerde herhangi bir yanlış görmediği ve okumadığı halde, genel bir ifâde ile; **"Bu eserlerde mutlaka yanlış vardır"** diyenler de, en az diğerleri kadar büyük bir hata işlemektedirler. Hayatında delilsiz ve ispatsız konuşmayan ve yazmayan bir Zât'ın eserlerine, delilsiz dil uzatmayı büyük bir hürmetsizlik kabul ederiz.

Dipnotlar:

(1) bk. [Münazarat.](#)

(2) bk. [Lem'alar, Yirmi Altıncı Lem'a.](#)